

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG**

Den 16. oktober 2008 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen, Bredgade 42, København.

Som dommere fungerede landsdommerne C, D og E
(kst.), førstnævnte som rettens formand.

Som protokolfører fungerede kontorfuldmægtig F.

Der foretoges

12. afd. kære nr. B-2346-08:

. Moren

(advokat A)

mod

Faren

(advokat G)

Ingen var mødt eller indkaldt.

Der fremlagdes kæreskrift af 17. september 2008 og supplerende kæreskrift af 8. oktober 2008, hvorved moren har påkæret Københavns Byrets kendelse af 15. september 2008 (FS F1-15578/2008) om, at moren tilpligtes at tilbagegive B, født juli 2007, til Frankrig, dommerens fremsendelsesbrev af 23. september 2008 og udskrift af retsbogen indeholdende den påkærede afgørelse.

Der fremlagdes endvidere kæresvarskrift af 1. oktober 2008.

Dommeren har ved sagens fremsendelse henholdt sig til den trufne afgørelse og oplys., at fogedretten har tillagt kæremålet opsættende virkning.

De modtagne bilag var til stede.

Efter votering afsagdes sålydende

k e n d e l s e:

Af de grunde, der er anført af byretten, og idet det for landsretten anførte ikke kan føre til andet resultat, tiltrædes det, at der skal ske tilbagegivelse af barnet til indkærede i Frankrig, jf. lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser m.v. § 10, hvorfor

b e s t e m m e s:

Byrettens kendelse stadfæstes, således at der skal ske tilbagegivelse af B
, til indkærede *faren* ; i Frankrig

Retten hævet.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den 16.10.2008

P.j.v.
H.

Den 15. september 2008 kl. 13:00 blev fogedretten sat i retslokale 3 af dommer **I**

Der blev foretaget **F1-15578/2008**

Faren

Frankrig

mod

Moren

Der blev afsagt

K E N D E L S E :

Under denne sag, der er indbragt for fogedretten den 24. juli 2008, har rekvi-
renten, **faren**, nedlagt påstand om, at rekvisita,
moren, tilpligtes at tilbagegive parternes fælles barn, **B**
, født **...** juli 2007, til Frankrig i medfør
af Haagerkonventionen om de civilretlige virkninger af internationale børne-
bortførelser, jf. lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsaf-
gørelser mv. § 10.

Moren har nedlagt principal påstand om, at tilbagegivelse af-
vises, da der ikke foreligger en ulovlig børnebortførelse, subsidiært at tilba-
gegivelse nægtes efter lov om international fuldbyrdelse af forældremyndig-
hedsafgørelser mv. § 11, nr. 2, da der er alvorlig risiko for, at en tilbagegi-
velse vil være til skade for barnets sjælelige eller legemlige sundhed eller på
anden måde sætte barnet i en situation, som det ikke bør tåle.

Sagens oplysninger

Det fremgår af registeringen i det danske folkeregister, at **Moren**
har været tilmeldt adressen **X**, København, fra
den 1. oktober 2003 til den 20. april 2008 og adressen **X**
, København, fra den 20. april 2008.

Parterne er enige om, at de blev "et par" i efteråret 2006, at de i januar 2007
var på ferie sammen i Australien, og at de har haft ophold og har boet sam-
men i Frankrig i perioden fra februar 2007 til 26. februar 2008, idet
Moren dog i denne periode har haft hyppige besøg i Danmark.

Barnet er født i Frankrig og har både fransk og dansk statsborgerskab.

Parterne er endvidere enige om, at de har opholdt sig i Danmark fra den 27. februar 2008 til den 13. marts 2008. Parterne er imidlertid uenige om karakteren af opholdet, idet *faren* er af den opfattelse, at de holdt ferie i Danmark, mens *moren* er af den opfattelse, at parterne, herunder barnet, på dette tidspunkt ændrede det faste opholdssted fra Frankrig til Danmark.

Parterne er desuden enige om, at *faren* den 13. marts 2008 tog til Paris, mens *moren* og barnet blev i Danmark. Fra den 21. marts 2008 var parterne igen forenet i Danmark, indtil de alle den 14. april 2008 tog til Paris. Den 27. april forlod *moren* med barnet Paris og tog til Danmark, mens *faren* blev i Paris. Den 9.-10. maj 2008 og den 23.-25. maj 2008 var *faren* på besøg i Danmark. Den 8.-14. juni 2008 var hele familien forenet i Frankrig. I perioden fra den 15.-20. juni 2008 var *moren* og *B* på ferie i Island. Fra den 21.-24. juni 2008 var hele familien i Danmark, hvorpå *faren* tog til Paris, mens *moren* og barnet blev i Danmark. Den 4.-6. juli 2008 var *faren* på besøg i Danmark. Den 12. juli 2008 tog *moren* og barnet til Frankrig, hvor de opholdt sig, indtil de den 14. juli 2008 tog tilbage til Danmark.

Faren har gjort gældende, at bortførelsesbehandlingen fandt sted den 14. juli 2008.

Faren har anerkendt faderskabet til barnet, både over for de franske og de danske myndigheder.

Ifølge det oplyste indebærer anerkendelse af faderskabet efter fransk ret, at begge forældrene får fælles forældremyndighed over barnet.

Parterne har den 10. april 2007 afgivet omsorgs- og ansvarserklæring over for Statsforvaltningen Hovedstaden, hvorefter der skal være fælles forældremyndighed over barnet.

Moren er under graviditeten blev fulgt af en fransk læge, men har også været til graviditetsundersøgelser i Danmark, og har herunder fået foretaget skanning på Rigshospitalet den 9. januar 2007, den 5. marts 2007 og den 6. marts 2007.

Barnet er den 25. september 2007 blevet tilmeldt cpr-registret i Danmark.

Barnet har siden fødslen været omfattet af faderens sygeforsikring i Frankrig. Barnet har fået de fleste af sine vaccinationer i Frankrig, og er således blevet vaccineret efter det franske børnevaccinationsprogram.

Begge parter har den 29. januar 2008 underskrevet lejekontrakten vedrørende lejligheden *X*.

Barnet er blevet tilset af dansk sundhedsplejerske den 16. marts 2008, hvor moderen var til stede, samt den 27. marts, hvor begge forældre var til stede. Et planlagt besøg den 8. maj 2008 blev aflyst på grund af strejke.

Parterne har konsulteret en fransk mægler, J, der har udfærdiget udkast til "Amicable Agreement", som imidlertid ikke er blevet underskrevet af parterne. Ifølge udkastet skulle B bo hos sin moder i København, ligesom der skulle være samvær mellem far og barn 2-3 fulde weekender hver måned, idet moren skulle bringe barnet til Paris hver 3. weekend om måneden. Ifølge udkastet skulle eventuelle uoverensstemmelser vedrørende forståelsen af aftalen afgøres efter fransk ret ved de franske domstole.

Begge parter har primo juli 2008 besøgt vuggestuen K, København, hvor barnet er optaget fra den 4. august 2008.

Af erklæring af 15. august 2008 fra ambassadesekretær L, Kgl. Dansk ambassade, Paris, fremgår følgende:

"Udenrigsministeriet, Borgerservice, bad d. 14. juli 2008 om formiddagen ambassaden ved undertegnede om at hjælpe mor der frygtede, at B var blevet bortført af sin far. Faderen havde ikke leveret B tilbage d. 13. om aftenen som aftalt og svarede ikke på telefonopkald/sms.

Faderen leverede B tilbage omkring middag d. 14. juli. Pga. hændelsesforløbet havde mor ikke lyst til at blive i Paris, men ville gerne tilbage til Danmark, hvor hun og B har fast bopæl. På baggrund af opslag i folke-keregistret havde Udenrigsministeriets Borgerservice tidligere bekræftet over for mig, at mor og B boede i Danmark, hvorfor der efter Familiestyrelsens opfattelse ikke var noget til hinder for, at hun afbrød sin ferie i Paris og rejste tilbage til Danmark."

Den 25. juli 2008 modtog fogedretten en anmodning om tilbagegivelse af barnet fra rekvirentens danske advokat, advokat G.

Den 31. juli 2008 modtog fogedretten via Familiestyrelsen en anmodning om tilbagegivelse fra faren, fremsat gennem den franske centralmyndighed.

Den franske centralmyndighed har over for Familiestyrelsen oplyst, at parterne har fælles forældremyndighed, og at moderen ikke har ret til at tage barnet ud af Frankrig uden faderens samtykke.

Forklaringer

Faren har forklaret, at han er skuespiller. Han bor i Paris. Han mødte **moren** i Paris 2005 i forbindelse med en indspilning af en film. **Moren** er koreograf. De arbejdede sammen i 6-7 måneder på et projekt i Frankrig og herefter i en periode i Belgien. De var fra hinanden i en periode, men fandt sammen igen. De blev et par omkring det tidspunkt, da **moren** blev gravid i oktober 2006. De flyttede sammen i hans lejlighed i Paris, men **moren** beholdt samtidig sin lejlighed i København. I december 2006 købte han et hus. Der var tale om et fritliggende hus med en indvendig gård. Der var en mindre bygning med 3 lejligheder, hvor det var tanken, at de ville indrette bed & breakfast i to af lejligheder, ligesom de selv ville bo i den ene lejlighed. Da de begge arbejder med projektarbejde, var det tanken, at de ville fortsætte med hver deres respektive arbejde samtidig med, at de drev bed & breakfast. Hans mor kunne passe barnet, når de var på arbejde. Efter jul 2006 blev **moren** tilmeldt hans franske sygeforsikring. Efter fransk ret er der en venteperiode fra man køber et hus, til man kan flytte ind. De flyttede derfor først ind i huset den 13. juni 2007. I januar 2007 var de på ferie i Australien i en måned. I foråret 2007 var han involveret i et filmprojekt i Sydfrankrig i 3 måneder, hvor **moren** også var med. Fra juli 2007 til midt i april 2008 var han engageret på et teater i Paris. Deres sidste besøg i Danmark før barnets fødsel fandt sted i maj 2007. De opholdt sig da i St. Tropez, men **moren** tog til Danmark for at deltage i en familiefest. **B** blev født i juli 2007 på et hospital i Paris. Under graviditeten var **moren** blevet fulgt af en fransk læge, **M**, samt en fransk jordemoder, der var på hjemmebesøg hos dem. Han tror nok, at **moren** også blev fulgt af en læge i Danmark, ligesom hun blev scannet i Danmark. Tanken var at **moren** ville føde barnet i Frankrig, men hun ville også bevare sit tilknytningsforhold til Danmark. Barnets fødsel blev anmeldt til de franske myndigheder. I perioden juli 2007 til maj 2008 opholdt de sig i Frankrig bortset fra et ferieophold i Danmark i perioden marts til april 2008. I september/oktober 2007 var de endvidere på besøg i Danmark for at vise barnet frem. Han har anerkendt faderskabet til barnet overfor de danske myndigheder. Efter fransk ret har barnets fader ingen rettigheder i forhold til barnet, hvis faderskabet ikke anerkendes. Det var derfor naturligt for ham at anerkende faderskabet. Det var **moren**, der tog sig af papirerne. Der lå heri ingen anerkendelse af, at barnet skulle have bopæl uden for Frankrig. Han har fra starten sagt til **moren**, at han ikke kunne bo i Danmark på grund af hans hverv som skuespiller. Han anerkendte, at det var vigtigt for **moren** og **B** at bevare en tilknytning til Danmark. De skulle således bo i Frankrig, men med længere ophold i Danmark, når hans arbejde tillod det. Han er bekendt med, at **B** i september 2007 blev meldt til det danske folkeregister. Han fik samtidig at vide, at der var fundet en dansk vuggestue til **B**. **Moren** tog dette skridt på eget initiativ, idet hun ikke var positiv overfor vuggestue i Frankrig. Han ønskede heller ikke, at barnet blev skrevet op til en vuggestue i Frankrig, idet han mente, at hun var for lille. Det er svært at få en vuggestueplads i Frankrig. Han har ikke på noget tidspunkt været imod, at barnet blev socialiseret i Danmark. **B** har i

Frankrig fået en sundhedsbog med oplysninger om alle vaccinationer m.v. Denne sundhedsbog blev medbragt på alle rejser med barnet. B blev fulgt regelmæssigt af dr. M og dr. N indtil maj 2008. Da de i marts 2008 kom til Danmark, var planen at de skulle holde 1½ måneds ferie her i Danmark. De havde alle en returbillet. De tog ophold i lejligheden i Y, som er en fælles lejlighed tilhørende dem begge. De har begge skrevet under på lejekontrakten. De fik besøg af en dansk sundhedsplejerske under ferien i Danmark. Det var moren der tog initiativ til at aftale møde med sundhedsplejersken. Han mente også, at det var en god ide med en kontrol af barnet. Han havde på dette tidspunkt tiltagende problemer med at få lov til at være alene med B. Barnet var 5 måneder gammel, før han fik lov til at være alene med B. Det var det samme i problem i Danmark som i Paris. Han havde håbet, at det ville gå bedre, når de kom til Danmark, men det skete ikke. Under opholdet i Danmark har de besøgt en parterapeut. Han bad moren om at få sin far til at rådgive dem, og faren henviste dem til en parterapeut. Problemet var, at moren havde svært ved at give B fra sig. Medio april 2008 tog de tilbage til Frankrig. Da de kom hjem til huset, var hans søster på besøg i huset, idet hun havde opholdt sig der, mens de var i Danmark. Da morens søsteren, bad hun straks denne om at forlade huset. Søsteren havde sat sit vasketøj over og ville gerne have mulighed for at få vasketøjet med sig, men moren begyndte at skabe sig overfor søsteren. Dette skete, mens hun havde B i sine arme. Moren var meget følelsesbetonet. Han bad moren om at dysse sig ned. Da der blev ro, tog søsteren afsked med dem. Han har ikke været voldelig overfor moren. Han legede herefter med B og lagde hende i seng ved 19.00-tiden. Ved 20.00-tiden om aftenen havde de en diskussion. Det endte med, at han tog hen til sin mor, som bor tæt på. Han tilkendegav overfor moren, at han ikke kunne acceptere hendes adfærd, og hun ikke måtte være opfarende foran B. Kl. 23.00 om aftenen modtog han en sms fra moren, hvorefter hun oplyste, at hun ville finde et andet sted at sove. Han fik ikke at vide hvor moren tog hen med B. Den følgende dag skulle de sammen besigtige en lejlighed på Place St. Sulpice. De havde på dette tidspunkt besluttet at sætte huset til salg, idet de havde indset, at der ville være for meget arbejde med at drive bed & breakfast. Samtidig havde han fået et godt tilbud på huset. Moren kom til lejligheden og besigtigede den sammen med ham, men hun tog af sted igen efterfølgende og ville ikke oplyse sit opholdssted overfor ham. Lejligheden på Place St. Sulpice lå midt i Paris i et godt kvarter. Der var vuggestue og skole i nærheden, og de kunne få plads med kort varsel. Han ville gerne have B i vuggestue, men der var en del papirarbejde der skulle overstås først. B blev imidlertid rent faktisk aldrig skrevet op. Efter at have besigtiget lejligheden var de enige om at købe denne lejlighed. I maj 2008 fik B et tjek hos dr. N. De talte engelsk med lægen. Han stillede spørgsmål til lægen omkring B's vægtkurve, idet han mente at hun var blevet ret kraftig, bl.a. fordi hun blev ammet flere gange i døgnet. Lægen foreslog at reducere amningen, men han fik slet ikke lov til at fuldende sin sætning, før moren havde sagt, at sådan var det bare, og det skulle der ikke ændres på. Han var på dette tidspunkt meget forvirret omkring den rolle, han skulle ha-

ve i forhold til barnet. Derfor prøvede han at stille spørgsmål. Der var en meget anspændt stemning. I begyndelsen af maj var der et nyt lægebesøg. Det var et hjemmebesøg efter, at B grædt hele natten. Lægen placerede B på gulvet. Det var svært for ham at få lov til at røre hende, idet moren ikke ville tillade lægen at røre barnet. Lægen sagde, at barnet ikke fejlede noget. Barnet havde ikke feber. Han ville derfor gå en tur med B. Lægen sagde at det var i orden, men moren forbød ham at forlade lejligheden med B. På dette tidspunkt kontaktede de J, som er mediator med ekspertise i problemer mellem par med forskellige kulturbaggrunde. Han havde fået mægleren anbefalet, men kendte ham ikke på forhånd.

J kom hjem til dem. Han var på dette tidspunkt klar over, at de måske skulle holde en pause i deres forhold. Moren var f.eks. flere gange forsvundet med B i flere timer, uden at han vidste hvor de var. Han var bange for, at moren ville forlade Frankrig med B, og at han ville miste kontakten til hende. De modtog et udkast fra J til en "Amicable Agreement". Han har aldrig accepteret, at B skulle bo i Danmark. I tilfælde af separation kunne der være forskellige løsninger. Han har forestillet sig som en mulighed, at moren ville bosætte sig i Danmark, men han har aldrig indvilliget i, at hun kunne gøre det sammen med B. De har drøftet udkastet til "Amicable Agreement", men de blev aldrig enige. I maj 2008 skulle han deltage i en film, hvor der skulle være en dansescene. Det var på tale, at moren skulle være koreograf på denne film, hvor optagelserne skulle starte den 12. maj 2008. Moren rejste til Danmark den 4. maj 2008, og de skulle flytte fra huset den 9. maj 2008. Der var 3 uger, hvor de ikke havde noget sted at bo, og moren ville derfor helst rejse til Danmark. De aftalte, at hun skulle komme tilbage til Frankrig den 9. juni 2008, hvilket hun også gjorde. Kort efter at moren og B var kommet tilbage til Frankrig, tog moren til Island sammen med B, hvilket han blev meget vred over, idet han ikke havde set B i lang tid. Han har ikke opfattet det sådan, at de primo juni 2008 var flyttet fra hinanden, men han begyndte at ane konturerne af, at dette var morens opfattelse. Han bad moren om at komme hjem til Frankrig, men det ville hun ikke. Hun sagde at han måtte komme til Danmark for at se B. Han var på dette tidspunkt meget booket i Paris på grund af arbejde. Han tog til Danmark så ofte så muligt, selv om han ikke vidste, om han ville få lov til at se B eller under hvilke betingelser. Da han forstod, at moren ikke ville komme tilbage til Paris, blev der købt en række flybilletter for at planlægge hans samvær med B. Han anlagde ikke denne sag, straks da han blev klar over, at moren ikke ville komme tilbage til Frankrig. Efter fransk ret er det sådan, at man har 3 måneder til at indbringe sagen for retten. Moren oplyste at hun ikke ville afskære hans muligheder for at se B. Gradvist blev det imidlertid mindre og mindre sikkert, at han ville komme til at se hende. Der var en 3 ugers periode, hvor han slet ikke så B. Han kan bekræfte, at han har mødt O, som bor i opgangen X. Han blev budt på kaffe i dennes lejlighed, hvor han forklarede, at moren var rejst fra Frankrig, og at han var optaget i Paris. O spurgte, hvad han så ville gøre, og han forklarede at han ville tage regelmæssigt til Danmark. Han sagde også, at han

ledte efter en lejlighed eller et værelse i Danmark. På dette tidspunkt overvejede han alle mulige løsninger. Det er korrekt, at han har besøgt en børnehaven i Danmark. Det skete på ~~morens~~ initiativ. Han mente at det var vigtigt at barnet blev socialiseret og kom lidt væk fra ~~moren~~. Der blev ikke truffet noget endeligt valg med hensyn til børnehaven. Det er også korrekt, at han har modtaget en e-mail fra ~~moren~~ med forslag til skole. ~~Moren~~ foreslog, at barnet skulle modtage fransk undervisning udover skolen. Han foreslog, at barnet skulle gå i fransk skole, hvilket blev afvist af ~~moren~~. Det var svært at finde en balance mellem de to kulturer. Den 12. juli 2008 kom ~~moren~~ til Frankrig med ~~B~~. Det var planen, at han skulle være sammen med ~~B~~ en eftermiddag. Det var ~~moren~~, der havde bestemt tidspunktet. Han ville besøge farmor sammen med barnet og fejre ~~B's~~ fødselsdag. Han havde ~~B~~ i 5 timer, hvor han var sammen med venner og familie for at fejre hendes fødselsdag. Tiden løb fra ham, og han ringede derfor til ~~moren~~ for at advisere hende om, at han var blevet forsinket. ~~B~~ faldt imidlertid i søvn i hans favn. Han lagde hende herefter i seng og sms'ede til ~~moren~~. Han skrev, at hvis ~~B~~ vågnede, ville han bringe hende tilbage, ellers måtte det vente til den følgende dag. Kl. 20.00 stod ~~moren~~ helt hysterisk nede på gaden og beskyldte ham for at have bortført barnet. Hun havde også ringet til politiet. Politiet sagde til ~~moren~~, at hun skulle gå hjem, og at han som far skulle aflevere barnet den følgende dag, hvilket også skete. På dette tidspunkt fik han på fornemmelsen, at ~~moren~~ pludselig kunne rejse til Danmark. Derfor afgav han forklaring til politiet. Han bad også ~~moren~~ om blive i Paris og sagde, at hun ikke måtte rejse med barnet uden hans tilladelse. Han foreslog, at de skulle lade retten i Paris afgøre sagen, hvis de ikke kunne blive enige om bopæl og samvær. ~~Moren~~ tilkendegav, at hun ville blive, og de aftalte at mødes om aftenen igen. ~~Moren~~ kom imidlertid ikke, og han gik derfor til politiet om aftenen. Han fik en sms fra ~~moren~~, hvori hun oplyste ham om, at hun var rejst til Danmark. Hun skrev også, at hun ikke ville have mere med ham at gøre vedrørende ~~B~~. Herefter hørte han intet i de næste 3 uger, hverken pr. sms eller e-mail. Han antog derpå en advokat. Efter de første 3 uger har han set ~~B~~ hver anden weekend på nogle begrænsede overvågede besøg i Danmark. Hans problem er ikke, at ~~moren~~ bor her, men at betingelserne for, at ~~B~~ kan se sin far, ikke er opfyldt. Han finder, at ~~morens~~ måde at rejse på har været uansvarlig.

Moren har forklaret, at hun er født i Danmark, men vokset op i Canada. Hun flyttede tilbage til Danmark i 1998. Hun er koreograf af uddannelse. I år 2000 arbejdede hun sammen med en anden koreograf, der skaffede hende et job i Frankrig, hvor hun mødte ~~foren~~. De arbejdede sammen i 9 måneder, og de blev kærester ultimo 2005. De boede imidlertid fortsat i hver sit land. Hun har haft ansættelser i Glassalen i Tivoli, på Århus Teater og på Bornholmerrevyen. Selv om de arbejdede i hver sit land, besøgte de hinanden så ofte de kunne. Hun blev gravid ultimo 2006. Det var en svær graviditet for hende, og derfor arbejdede hun ikke under graviditeten. Hun havde derfor mulighed for at tage med ~~foren~~ til Australien i januar 2007, hvilket var en slags bryllupsrejse for dem. De rejste fortsat meget frem

og tilbage mellem Danmark og Frankrig. Hun bevarede lejligheden i X.

På dette tidspunkt fik faren et tilbud om en teaterkontrakt i Paris, hvilket muliggjorde, at han kunne være i lang tid i Paris. De talte om hvorvidt hun skulle føde i Danmark eller i Frankrig. Hun har fået foretaget alle sine graviditetsundersøgelser i Danmark, ligesom hun blev scannet i Danmark, hvor faren også var med. Hun var sat til at føde på Rigshospitalet. Det var hele tiden til diskussion, hvorvidt hun skulle føde i Danmark eller i Frankrig, men til sidst besluttede de, at hun skulle føde i Frankrig. Hun opfattede dem som et par, der havde hver sit land, men hvor de var på besøg hos hinanden ind imellem. De tog en dag ad gangen og besluttede, at det skulle være rart at være begge steder. Det er farens mor, der kører hans økonomi. Faren fandt et hus med bed & breakfast til faren, hvor moren skulle stå for bed & breakfast. Hun og faren har ikke fælles økonomi, og hun ved ikke hvor meget faren tjener. Huset blev købt i starten af 2007, men de kunne først overtage det 1. juli 2007. De flyttede først sammen på dette tidspunkt. Inden da havde de i foråret 2007 haft et korterevarende ophold i Sct. Tropez, mens faren arbejdede der. De var enige om, at det var vigtigt for barnet at have en far i sit liv. Hun sørgede for, at faren afgav erklæring om omsorgs- og forældreansvar i Danmark. De besøgte forskellige hospitaler i Frankrig, inden de besluttede, hvor hun skulle føde. Hun fik plads på et hospital, da hun var 6 måneder henne. De bevarede således muligheden for, at hun først i sidste øjeblik kunne beslutte sig til, hvor hun ville føde. De lever begge af projektarbejde, og de aftalte derfor, at de ville blive i Frankrig, indtil farens teaterkontrakt udløb i februar 2008. Derefter ville de bo en periode i Danmark. De havde en meget dejlig tilværelse med barnet i starten. Faren tog sig meget af barnet. Han stod også op om natten for at tage sig af barnet. Han vaskede barnet o.s.v. Der kom imidlertid en udvikling i deres tilværelse, hvor hans mor forlangte at være alene med B. Moderen var meget grænseoverskridende i forhold til hende. Hun har oplevet, at moren har taget brystet ud af munden på B mens hun ammede hende. Moren har også beskyldt hende for at være en dårlig mor for barnet og har beskyldt hende for at udelukke hende fra at være bedstemor. Hun var meget glad for dr. N, som var meget dygtig. Hun er derfor chokeret over den udtalelse, som lægen har afgivet til brug for denne sag. Hun er sikker på, at han må være blevet manipuleret af faren. Lægen har intet skrevet i barnets bog om vægtproblemer. Moren fortsatte med at blande sig i, hvordan B blev passet. Det gik helt ud i det ekstreme. De aftalte derfor, at de ville konsultere dr. N for at få ekspertråd om, hvordan de skulle tage sig af B, fordi deres familie ellers ville bryde sammen. Dr. N forklarede hende, at franske børn kun får bryst i 3 måneder, derfor er vægtekurven for franske børn anderledes end for børn, der er brystammede. Fra omkring et-årsalderen vil vægtekurven for brystammede børn imidlertid mødes med kurven for andre børn. Som det fremgår af det fremlagte bilag, hvor hun har sat B ind i en dansk vægtskurve, ligger B lidt over midelvægten for danske børn. Selv om de i denne periode boede i Frankrig, bevarede hun tilknytningen til Danmark, som hun besøgte ca. hver 3. uge. Hun fastholdt også sine arbejdsmæssige kontakter i Danmark. Den 25. september

2007 anmeldte hun B til folkeregisteret. B blev også skrevet op til vuggestue i Danmark, da hun var ca. 3 måneder gammel, hvilket faren var indforstået med. Med hensyn til huset skete der det, at farens mor trak sig ud af projektet med bed & breakfast. De følte herefter, at huset var for stort for dem. Der var i øvrigt en manglende ligevægt mellem deres bopæle i henholdsvis Danmark og Frankrig. Begge steder skulle være lige egnede. De ville derfor gerne finde noget mindre i Frankrig og noget der var bedre i Danmark. Huset blev derfor sat til salg, og de lejede en anden lejlighed i Danmark. De underskrev kontrakt om lejligheden i Y den 29. januar 2008. De er begge på lejekontrakten. De har også begge været med til at vælge lejligheden. Lejligheden i X blev solgt i marts 2008. Den 23. februar 2008 sluttede det teaterstykke, som faren havde deltaget i. De tog herefter til Danmark. Nu var det nemlig Danmarks tur. De flyttede fra Paris den 27. februar 2008, hvor de pakkede alt ned. De flyttede ind i deres nye lejlighed i X den 1. marts 2008. Efter aftale med en dansk læge fik B et 5 måneders tjek her i Danmark. Lægen modtog en fax af 28. februar 2008 fra dr. N, hvorved den danske læge blev ført á jour med B's status. Hun kontaktede også en dansk sundhedsplejerske. Det var vigtigt for hende at få vejledning af en dansk sundhedsplejerske, idet der i Frankrig blev stillet spørgsmålstegn ved alt det, som hun gjorde som mor. Faren var også til stede og kunne stille spørgsmål til sundhedsplejersken. Dette møde fandt sted i marts 2008. Hun fandt efterhånden ud af, at der var en stor kulturforskel mellem danske og franske opdragelsesmetoder. Lejligheden i X blev indrettet som et fælles hjem for dem begge. De opholdt sig i Danmark i hele marts 2008 bortset fra, at faren tog til Frankrig i en enkelt uge for at promovere en ny film. De prøvede at fungere som en familie under opholdet i Danmark. De havde møde med en parterapeut. Problemet er, at faren har et symbiotisk forhold til sin mor, og det gav anledning til mange konflikter mellem dem. De diskuterede med parterapeuten, hvordan de kunne sætte grænser for farens familie. De aftalte, at faren skulle bakke op om hende og hendes valg. Farens familie mener, at hun blokerer for, at faren kan være far for barnet. Det er rigtigt, at de hver dag i Frankrig har gået tur med B sammen. Faren har aldrig selv ønsket at gå alene tur med barnet. Medio april tog de til Paris for at pakke huset ned. De inddelte møblerne i dem der skulle til København, dem der skulle til lejligheden i Paris og de der skulle til opbevaring. Møblerne skulle først sendes til Danmark i august 2008. De havde på dette tidspunkt et håb om, at de sammen kunne vende situationen mellem sig. De havde blandt andet lavet en aftale om, at der skulle være faste rammer for deres kontakt med farens familie. De havde også aftalt, at hun skulle prøve at gå tur alene med svigermor for at forbedre forholdet til denne. Da de ankom til huset i Paris, stod farens søster i døren og kiggede fjendtligt på hende. Hun fik det derfor dårligt og appellerede til faren, der imidlertid vendte sig væk fra hende, tog B fra hende og gik hen til søsteren. Faren ignorerede hende fuldstændig. Hun gik derfor ovenpå og overvejede sin situation. Hun sagde til faren, at hun gerne ville være alene med ham denne aften. Faren sagde, at hun udviste manglende respekt for hans søster. Han råbte og

slog med store armbevægelser. Han tog fat om hendes kraveben og skubbede hende op ad væggen og rystede hende. Hun forsøgte at forholde sig helt roligt. Faren greb fat om nogle stearinlys, som om han ville kaste dem efter hende. Hun råbte "stop, stop", og han faldt herefter til ro. Hun mindede faren om den aftale de havde. Faren foreslog imidlertid separation, og sagde at hun og B måske i stedet skulle bo i Danmark. Hun lagde herefter B i seng. Hun kontaktede en dansk veninde og tog hen til hende, idet hun på dette tidspunkt var bange for faren. Den næste dag skulle de se på en lejlighed. Hun mødte faren i lejligheden. Hun havde taget to venner med hen i lejligheden. Faren var ked af det passerede. Hun sagde at hun havde brug for at være hos en veninde et par dage mere, hvorefter hun ville vende tilbage til huset. Hun kom tilbage til huset den følgende dag, hvor nogle venner fra Canada skulle besøge hende. Faren besluttede sig til at gå til psykolog. Han havde endvidere fået kontakt til J, som foreslog dem et såkaldt "seatbelt" arrangement. De fortalte ham om deres problemer, og om hvad de hver især ønskede sig. De skrev deres respektive bopæle ind i aftalen. Aftalen skulle pindes ud og skrives under, helst inden hun tog til af sted til Danmark. Da den skriftlige aftale kom, havde den imidlertid ikke det indhold, som de havde drøftet. Hun stillede en række spørgsmål til J, idet hun blandt ikke forstod, hvorfor aftalen skulle skrives under foran en dommer. Ifølge aftalen skulle B bo hos hende i Danmark, hvis de blev enige. I begyndelsen af juni 2008 var deres forhold ophørt. De aftalte, at faren skulle komme til Danmark så meget han kunne ind imellem sine projekter, og at hun og B skulle bo i Danmark. Det skulle ikke være ferie for hende og B. Der blev bestilt en række flybilletter med henblik på farens samvær med B. Hun deltog i legestue med B i Danmark i maj 2008. Faren kom til Danmark den 9.-10. maj 2008. Faren medbragte udkast til en aftale fra J. Han var meget ivrig for, at hun skulle skrive under. Faren kom igen til Danmark den 24.-27. maj 2008. Under opholdet her boede de sammen som en familie. Hun forklarede ham, at hun var overrasket over indholdet af J's udkast til aftale. Faren var godt klar, at hun havde stillet nogle spørgsmål til J. Primo juni måned afbrød de deres forhold. Hun henvendte sig til en advokat for at få et råd. Hun tog til Paris den 8. juni 2008, således som de på forhånd havde aftalt. Hendes venner frarådede hende at tage af sted, men hun følte sig forpligtet af aftalen. Hun ville også gerne have, at B skulle have et godt forhold til sin far. Hun har aldrig selv boet i lejligheden på Place St. Sulpice. Faren var flyttet ind i lejligheden få dage før, hun og B kom til Paris. Kort forinden havde hendes tante ringet til hende og inviteret hende til Island som en fødselsdagsgave. Hun orienterede derfor faren om, at hun ville tage af sted fra Paris en dag før planlagt, hvilket faren accepterede. Hun svarede derfor ja til tante. Hun ringede til farens mor og aftalte et møde med hende. Hun blev udspurgt om, hvordan hun passede barnet. Hun fortalte farens mor om turen Island, hvilket moren blev sur over. Herefter ville faren ikke acceptere, at hun tog af sted til Island. Hun gav faren besked om, at B havde fået plads i vuggestue. Faren gav udtryk for, at det var fantastisk godt.

Ultimo juni måned 2008 var faren på besøg i Danmark, og de undersøgte, om han kunne få egen lejlighed i København. Faren var endvidere på besøg i Danmark den 4.-7. juli 2008, hvor de sammen besøgte B's vuggestue. Faren var meget tilfreds med vuggestuen og godkendte den. Efter forslag fra faren kontaktede hun endvidere Copenhagen International School, og der blev aftalt et besøg i august måned. Faren havde barnets bog med, da han kom på besøg i Danmark. De talte om et udkast til en "Amicable Agreement". De var uenige om omfanget af ferie, herunder hvornår B skulle på ferie i Frankrig. Aftalen var ikke færdigforhandlet, da faren tog tilbage til Frankrig. Den 12. juli 2008 var der bestilt billetter til hende og B til Paris. Hun overvejede, om hun skulle tage af sted, men besluttede sig for at gøre det, blandt andet fordi hun skulle mødes med nogle venner i Paris. Den 13. juli 2008 skulle faren have samvær med barnet indtil kl. 18.00. Da tidspunktet kom, hvor barnet skulle være afleveret, hørte hun intet fra faren. Hun sms'ede til ham og bad ham om at ringe til hende. Han sms'ede herefter til hende, at B var faldet i søvn, og at han først ville komme med hende om morgenen. På dette tidspunkt havde B aldrig været væk fra hende i mere end 6 timer ad gangen. Faren traf denne beslutning uden at konsultere hende. Hun tog derfor ud til hans lejlighed, men hun fik ikke lov til at komme op i lejligheden, og faren ville ikke tale med hende. Hun ringede til politiet, der kom til stede, og faren kom ned sammen med sin bror og søster. Politiet bad om at se papirer, og da hun ikke havde nogen papirer, sagde politiet, at de intet kunne gøre. Hun kontaktede herefter den danske ambassade. Om morgenen sms'ede hun igen til faren. Hun hørte først fra ham kl. 10.20, hvor faren sms'ede, at B nu var vågnet. Kl. 11.00 sms'ede faren igen og skrev, at hvis hun tog til Danmark som planlagt, ville han anlægge sag mod hende efter Haagerkonventionen. Dette bekræftede han, da han senere kom for at aflevere B. Hun bad herefter om råd hos den danske ambassade. Hun havde et møde med en ambassademedarbejder, som oplyste, at hun godt kunne tage hjem. Den pågældende fulgte hende til toget. Hun besluttede sig for at tage toget til Bruxelles, og fløj derfra til København. Herefter afbrød hun al kontakt med faren, indtil hun havde talt med sin advokat. Faren havde aldrig tidligere sagt, at B ikke måtte bo i Danmark.

Parternes synspunkter

Rekvirenten har gjort gældende, at barnet er født i Frankrig, og derfor ved fødslen har fået sædvanligt opholdssted i Frankrig. Det er rekvisita, der har bevisbyrden for, at barnets sædvanlige opholdssted med henblik på varigt ophold efterfølgende er ændret. Denne bevisbyrde har rekvisita ikke løftet. Forældrene må i enighed fastlægge barnets sædvanlige opholdssted. Det er ikke sket i denne sag. Parterne har undersøgt mulighederne for i mindelighed at indgå en frivillig aftale og har forhandlet herom, men ingen af de udkast, der forligger, er blevet underskrevet af parterne. Disse forhandlinger har stået på i en periode, hvor parterne rejste frem og tilbage mellem Danmark og Frankrig, og hvor rekvirenten har følt sig presset, fordi han havde et

arbejde at passe i Frankrig. Da barnet herefter har bevaret sit faste opholdssted i Frankrig, foreligger der en ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse i Haagerkonventionens forstand.

Rekvirenten har endvidere anført, at det ikke er godtgjort, at en tilbagegivelse af barnet vil være til skade for barnets sjælelige og legemlige sundhed eller medføre risiko herfor, jf. lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser mv. § 11, nr. 2. Der skal efter praksis ganske meget til, for at denne betingelse er opfyldt. Alene det ubehag, der kan være forbundet med en flytning, er ikke tilstrækkeligt til at anse bestemmelsen for opfyldt. Der er ikke grundlag for at træffe bestemmelse om en børnesagkyndig undersøgelse.

Rekvisita har anført, at det ikke bestrides, at barnet ved fødslen erhvervede fast bopæl i Frankrig. Det gøres imidlertid gældende, at parterne i enighed har ændret barnets faste opholdssted, således at barnet fra den 27. februar 2008 har fået fast bopæl i Danmark. Rekvisiten har muligvis efterfølgende fortrudt, at han har givet sit samtykke hertil, men dette kan ikke tillægges nogen retlig betydning. Aftalen om fast bopæl i Danmark blev suppleret med en aftale om, at rekvirenten fortsat skulle se B så meget som muligt, enten ved at han besøgte B i Danmark, eller ved at rekvisita kom til Paris sammen med barnet. Parterne har i fællesskab indrettet sig på, at barnet skulle bo i Danmark, blandt andet er der i enighed valgt vuggestue til Hannah i Danmark, ligesom parterne har talt om valg af skole. I perioden fra den 27. februar 2008 til den 13. juli 2008, hvor rekvirenten pludselig ændrede mening, har rekvirenten accepteret og affundet sig med, at B havde fået fast bopæl i Danmark.

Rekvisitus har subsidiært gjort gældende, at en tilbagegivelse vil være til alvorlig skade for barnets sjælelige og legemlige sundhed eller medføre risiko herfor, jf. lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser mv. § 11, nr. 2, idet rekvisita siden fødslen har været den primære omsorgsperson for barnet. Barnet bliver endvidere fortsat ammet. Hvis retten ikke finder, at kunne give rekvisita medhold heri, må der som minimum gennemføres en børnesagkyndig undersøgelse, inden der sker udlevering af barnet.

Rettens begrundelse og afgørelse:

Som anført af begge parter må det lægges til grund, at B i ved fødslen erhvervede fast bopæl i Frankrig, idet forældrene på dette tidspunkt var samlevende med en fælles adresse i Paris. Der er endvidere mellem parterne enighed om, at barnet i hvert fald indtil februar 2008 bevarede sin faste bopæl i Frankrig, men parterne er uenige om, hvorvidt der fra februar 2008 indtraf en ændring af barnets faste opholdssted.

Efter den stedfundne bevisførelse er det ikke godtgjort, at parterne i enighed

beslattede at flytte til Danmark i februar 2008. Selvom *moren* muligvis har haft et ønske om, at parterne nu skulle slå sig ned i Danmark for en længere periode, er der intet, der tyder på, at *faren* har haft til hensigt, at opholdet i Danmark i februar, marts og april 2008 skulle være andet end et ferieophold. Fra april 2008 opstod der begyndende problemer og konflikter i forholdet mellem parterne, og parterne begyndte at tale om, hvor barnet skulle bo, og hvordan faderens samvær med barnet skulle være i tilfælde af separation mellem parterne. I denne periode rejste parterne endvidere mange gange frem og tilbage mellem København og Paris. Efter bevisførelsen er det imidlertid ikke godtgjort, at *faren* har samtykket i eller affundet sig med, at *B's* faste bopæl var ændret til at være i Danmark. Den 14. juli 2008 tilkendegav *faren* endvidere udtrykkeligt, at han ikke ville give sit samtykke til, at *moren* forlod Frankrig med barnet. Retten finder på den baggrund, at der foreligger en ulovlig bortførelse i Haagerkonventionens forstand.

Barnet er vokset op hos samlevende forældre, der begge har taget sig af barnet. Faderen har også i den seneste periode, hvor der opstod problemer i forholdet mellem parterne, jævnligt haft samvær med barnet. Selvom der er tale om et meget lille barn, for hvem moderen har været den primære omsorgsperson indtil nu, og selvom der kan forventes at opstå vanskeligheder for faderen, hvis han alene skal varetage omsorgen for barnet, finder retten dog ikke, at disse omstændigheder indebærer, at der er grund til frygte, at barnets sjælelige eller legemlige sundhed vil lide alvorlig skade ved en tilbagegivelse til Frankrig. Det bemærkes herved tillige, at der ikke er noget til hinder for, at moderen ledsager barnet tilbage til Frankrig og bliver der, indtil der i Frankrig måtte være truffet en retlig afgørelse vedrørende barnets bopæl og parternes fremtidige forhold til barnet.

Retten finder heller ikke, at der er grundlag for at gennemføre en børnesagkyndig undersøgelse.

Retten tager herefter rekvirentens påstand til følge som nedenfor bestemt.

Derfor bestemmes

Rekvisita, *moren*, tilpligtes at tilbagegive *B*, født [] juli 2007, til Frankrig.

Sagens omkostninger ophæves.

I
dommer